

F. t. l. om levnedsmidler m. m.

blev udtaget med politiets bistand, er man gennem de senere år gået over til, at laboratorierne ved egne medarbejdere udtager prøver og hjembringer dem til videre behandling på laboratoriet. Bl. a. for at sikre, at de kommuner, der ikke selv råder over eget laboratorium, også på dette område kan opnå den laboratoriemæssige fordel, har man anset det for rigtigst at foreslå, at levnedsmiddelkontrollenheden foruden den laboratoriemæssige kontrol skal varetage tilsyns- og prøveudtagningsfunktionen.

De laboratorieenheder, der er omtalt i nærværende kapitel, foretager i dag først og fremmest bakteriologiske undersøgelser af levnedsmidler — og herunder fortrinsvis mælk — samt undersøgelser af vand, herunder drikkevand, vandprøver fra levnedsmiddelvirksomheder, spildevand og badevand. Et mindre antal laboratorier er dog udbygget til i større eller mindre omfang at foretage kemiske levnedsmiddelundersøgelser.

Med henvisningen til bestemmelsen i § 44, stk. 2 — hvorefter lederen af levnedsmiddelkontrollenheden kan bemyndiges til at varetage de opgaver, der påhviler kommunalbestyrelsen på levnedsmiddelområdet — sigtes der til, at det vil være særdeles praktisk, at den pågældende i forbindelse med tilsynsvirksomheden har mulighed for at træffe de fornødne afgørelser. Klage over disse afgørelser vil altid kunne indbringes for vedkommende kommunalbestyrelse, jfr. kap. 10.

Til § 52.

Bestemmelsen angiver, på hvilken måde den ovenfor nævnte planlægning af laboratorievirksomheden skal tilvejebringes. Man må påregne, at statens levnedsmiddelinstitut og veterinærdirektoratet som faglige myndigheder inddrages i overvejelserne om udfærdigelsen af de retningslinjer for planlægningen, som ministeren skal fastsætte efter forhandling med de kommunale organisationer. På grundlag af disse retningslinjer udarbejder amtsrådet i samarbejde med kommunalbestyrelserne inden for amtskommunen planer for, hvorledes hele området kan dækkes med levnedsmiddelkontrollenheder. Specielt bemærkes, at der ved planen må træffes afgørelse om, hvilke områder der skal dækkes af samme laboratorium.

Som nævnt foran vil en forudsætning for, at kommunalbestyrelserne fortsat kan varetage laboratorieoppgaven imidlertid være, at der etableres en central styring, som sikrer en hensigtsmæssig og forsvarelig laboratoriemæssig betjening og samtidig forhindrer eventuel samfundsmæssig spild ved utilstrækkelig udnyttelse af laboratoriekapacitet. Det er derfor forudsat, at de af amtsrådet udarbejdede

planer skal godkendes af ministeren, og at etablering af nye laboratorier og udvidelse af eksisterende laboratorier kun kan finde sted, når de er indeholdt i de godkendte planer.

Såvel amtsrådet, eventuelt efter opfordring fra en kommunalbestyrelse, som ministeren kan tage initiativ til revision af planen.

Til § 53.

Bestemmelsen åbner mulighed for, at amtsrådet kan overtage og drive en levnedsmiddelkontrollenhed, hvis det på baggrund af det faglige tilsyn gennem statens levnedsmiddelinstitut og veterinærdirektoratet måtte vise sig, at den laboratoriemæssige dækning er mangelfuld. Overtagelsen vil dog kun kunne ske med ministerens godkendelse.

Til § 54.

Levnedsmiddelkontrollenhederne forudsættes at skulle betjene større enheder end kommunens eget område, og da der er mulighed for, at amtskommunen kan overtage og drive en tidligere kommunal enhed, jfr. § 53, vil det være naturligt, at de kommuner, der betjenes af den pågældende enheds laboratorium, yder betaling for foretagne undersøgelser. Amtsrådet får kompetence til at godkende afgifterne, såfremt der ikke kan opnås enighed imellem kommunerne om afgifternes størrelse.

Til § 55.

Efter de hidtil gældende regler har der f. eks. vedrørende konsummælkprodukter været udfærdiget nærmere bestemmelser om art og omfang af de laboratorieundersøgelser, der udføres af de kommunale laboratorieenheder. Bestemmelserne er udfærdiget gennem landbrugsministeriet og indenrigsministeriet, men er i hovedsagen udformet af veterinærdirektoratet, der har givet ret udførlige regler for gennemførelse af undersøgelserne. På lignende måde må der angives analysemetoder og eventuelt opstilles planer for, hvor mange undersøgelser der bør udføres. Endvidere må de kemisk-analytiske opgaver fordeles mellem de kommunale laboratorieenheder, landsdelslaboratorierne og levnedsmiddelinstitutet under hensyn til laboratoriernes kapacitet.

Undertiden vil med en vis rimelighed flere forskellige analysemetoder komme i betragtning ved ensartede undersøgelser. Det er imidlertid hensigtsmæssigt af hensyn til muligheden for sammenligning, at de samme analysemetoder anvendes overalt. Der kan imidlertid også tages hensyn til, at nogle laboratorier må anvende mindre præcise metoder end andre, fordi de ikke er udstyret med tilstrækkeligt fintmærkende apparatur.